

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Kanderu a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Petra Paludu na neverejnom zasadnutí konanom dňa 2. septembra 2008 v Bratislave v trestnej veci proti **obvinenému J. D.**, pre zločin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák., o sťažnosti obvineného proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špeciálneho súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, zo dňa 16. augusta 2008, sp. zn. BB-Tp 32/08, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného J. D. **s a z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Obvinený J. D. je v predmetnej trestnej veci trestne stíhaný, pretože je dôvodne podozrivý zo spáchania obzvlášť závažného zločinu podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a / Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v odôvodnení napadnutého uznesenia sudcu Špeciálneho súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica.

Uznesením sudcu Špeciálneho súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 16. augusta 2008, sp. zn. BB-Tp 32/08, z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. bol obvinený vzatý do väzby. Lehota väzby začala plynúť dňa 14. augusta 2008 o 14.00 hod. a vykonáva ju v Ústave na výkon väzby v Bratislave.

Súčasne podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. per analogiam s poukazom na článok 154c ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článok 5 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd sudca pre prípravné konanie špeciálneho súdu neprijal sľub obvineného za nahradenie väzby.

V zákonnej lehote určenej v § 187 ods. 1 Tr. por. podal proti tomuto uzneseniu obvinený sťažnosť, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu .

V sťažnosti poukázal na skutočnosť, že sa nestotožňuje so stanoviskom sudcu pre prípravné konanie, že obvinený nemá trvalý pobyt a nezdržiava sa na udanej adrese, pretože je zrejmé, že už viac rokov býva na adrese svojej bývalej manželky I. D. a dcéry. V tejto súvislosti predložil súdu prehlásenie bývalej manželky o ich spoločnom bydlisku a výpis z listu vlastníctva, z ktorého je zrejmé, že je vlastníčkou uvedeného bytu. V súvislosti s výpoveďami svedkov F., S., V. a M., na ktoré vo svojom rozhodnutí poukázal špeciálny súd, vyjadril názor, že je potrebné prihliadnuť na okolnosti, ktoré môžu ovplyvniť pravdivosť a hodnovernosť týchto výpovedí. Medzi obvineným a svedkom M. prebehlo viacerých sporov, obaja vystupujú v protichodnom postavení, čo vytvára obavu, že tvrdenia tohto svedka sú účelové. V tejto súvislosti poukázal aj na osobu svedka M. a jeho minulosť.

Vyjadril nesúhlas s názorom, že sú dané dôvody kolúznej väzby. Dôvodil, že vyšetrowanie prebieha už dlhšie, v rámci ktorého bolo vykonané dokazovanie výsluchom svedkov i zabezpečením potrebných listinných dokladov, ktoré dôkazy obvinený už nemá možnosť meniť alebo zničiť, a preto navrhol, aby odvolací súd podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie a obvineného prepustil z väzby na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti obvineného podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré predchádzalo týmto výrokom a zistil, že krajský súd rozhodol v predmetnej veci správne a v súlade so zákonom.

Aj podľa názoru najvyššieho súdu dôvody väzby u obvineného J. D. podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. existujú.

Z obsahu trestného spisu vyplýva, že doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú dôvodnému podozreniu, že skutok, pre ktorý je trestné stíhanie vedené bol spáchaný, má znaky vyššie špecifikovaného trestného činu, pričom existuje dôvodné podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený J. D.

Najvyšší súd Slovenskej republiky si osvojil závery prvostupňového súdu o dôvodnosti väzby obvineného podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. a odkazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že pri rozhodnutí o väzbe v predmetnom prípade boli dodržané všetky formálno-procesné podmienky. Rovnako aj z vecného hľadiska u obvineného sú splnené všetky zákonné podmienky na rozhodnutie o jeho vzatí do výkonu väzby.

Podľa § 71 ods. 1 Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

a/ ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť hneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest,

b/ bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, alebo

c/ bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval, alebo ktorým hrozil.

S poukazom na charakter trestnej činnosti, pre ktorú bolo u obvineného začaté trestné stíhanie, nestálosť trvalého bydliska obvineného a hrozbu vysokým trestom zo stíhanej trestnej činnosti vyplývajúcej, dôvodnosť väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. nepochybne existuje. Z relevantných častí vyšetrovacieho spisu nepochybne vyplýva, že obvinený opakovane uvádzal ako miesto svojho pobytu inú adresu ako adresu svojej bývalej manželky.

Konkrétne okolnosti, ktoré odôvodňujú existenciu dôvodov väzby obvineného aj podľa § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. spočívajú v manipulačnom a nátlakovom spôsobe konania obvineného voči niektorým konkrétnym vo veci vypočutým osobám (v procesnom postavení svedkov), tak ako na to správne poukázal sudca pre prípravné konanie súdu prvého stupňa. Nebezpečenstvo kolúzneho konania obvineného je treba hodnotiť nepochybne aj v kontexte s iným trestným stíhaním obvineného pre násilnú trestnú činnosť, najmä vo vzťahu ku svedkovi M. M., ktorý

vo svojej výpovedi uviedol, že má dôvodný strach z osoby obvineného D. Vyšetrovanie predmetnej trestnej veci si zrejme vyžaduje ešte vykonanie dokazovania vypočutím ďalších viacerých svedkov. Preto dôvodná obava z možného kolúzneho konania obvineného je v tomto štádiu trestného konania plne opodstatnená.

Preto správne a v súlade so zákonom bolo rozhodnutie sudcu špeciálneho súdu, keď tento konštatoval existenciu väzobných dôvodov, tak ako to uviedol v napadnutom uznesení.

Taktiež aj vo vzťahu k ponúknutému sľubu obvineným je treba uviesť, že v danom prípade, s prihliadnutím na rozsah a povahu trestnej činnosti, pre ktorú je trestne stíhaný, ani najvyšší súd jeho písomný sľub nepovažuje za dostatočný, pretože tento neodstraňuje obavu, že obvinený sa v prípade jeho prepustenia na slobodu nedopustí konania predpokladaného ustanovením § 67 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. Preto aj v tomto smere odvolací súd sa plne stotožnil s názorom sudcu pre prípravné konanie prvostupňového súdu, keď rozhodol o neprijatí sľubu obvineného na nahradenie jeho väzby.

Vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť obvineného J. D. nepovažoval za dôvodnú, a preto ju podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 2. septembra 2008

Za správnosť vyhotovenia: Monika Ivančíková

JUDr. Jozef K a n d e r a, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Pavol Farkaš